

allerede om fredagen blev der udsendt en kredsudsendelse med anmodning om som sædvanligt at arrangere møder og støtte de kvindelige kandidater. Der blev omgående lavet et valgnummer af "Kvinden og Samfundet", hvori LANDSFORMANDEN skrev en leder "Der er fare på færde". Hun havde valgt denne titel med den bemærkning, at hun syntes, det var trist, hvis 1966 skulle være det år, hvor kvinderne vandt kommunevalget men tabte folketingsvalget.

Trods personlig skuffelse over ikke selv at blive genvalgt havde hun selv valgnatten som landsformand måttet kommentere valget. Da så det ud til, at 4 kvinder gled ud - resultatet blev dog, at kun to gled ud - og fem nye kom ind, således at der idag er 19 kvinder i folketinget. Dette er glædeligt, men kvindesagligt kan vi ikke være tilfredse med, at det stort set kun er partier, der har fremgang, der får kvinder ind. Vi vil nemlig sandsynligvis opleve, at hvis disse partier får tilbagegang, vil der blive et mindre antal kvinder i folketinget.

Hvis man ønsker, at kvinder skal øve indflydelse op lovgivningsarbejdet, så er det ikke alene et spørgsmål om, hvormange kvinder der er med i arbejdet, men også et spørgsmål om kontinuitet. Indsatsen skal gøres, ikke mindst i udvalgene, men hvis kvinderne "vandrør ud og ind", så er deres mulighed for at komme til at præge udvalgsarbejde meget lille.

NATHALIE LIND ville meget gerne, at det havde været en anden, der var landsformand idag, men hun syntes alligevel, at man skulle tale dette alvorligt igennem, både med hensyn til arbejdet på lang sigt og propagandamæssigt. Ved dette valg, hvor alt gik så hurtigt, turde LANDSFORMANDEN ikke gå ind for at lave nogen prognose, dermed er ikke sagt, at det evt. ikke skal gøres i fremtiden. Kvinderne må ind i vælgerforeninger - det er sagt så mange gange- og måske skulle D.K. gå ind for sideordnet opstilling. Men først og fremmest, hvis vi vil nå noget, må vi vide meget mere.

LANDSFORMANDEN mente, at studiekredsarbejde måske var det rigtige, hun ville gerne også selv faktisk give nogen kræfter til, om vi kunne få mere kontant og konkret viden, og en mere bevidst indsats fra kvindernes side i partierne, så vi ikke spilder chancerne på bordet. Kvinderne er der, og de vil godt være med, men de får tit ikke chancen.

Efter dette lange indlæg gav dirigenten ordet til INGA DAHLSGÅRD, der nu var kommet til stede.

Pkt. 6. Målsætningsudvalget

INGA DAHLSGÅRD udtalte, at hun havde fået den opgave at være formand for et lille udvalg, der skulle formulere et kommissorium, som skulle beskæftige sig med at lave en eventuel ny formålsparagraf for D. K. Man havde i udvalget, som bestod af INGA DAHLSGÅRD, LANDSFORMANDEN, TOVE VEBEL, LISE NØRGAARD, METTE BRYLD og BJØRN SELDEN, foreløbigt holdt to møder, og på det første møde havde hun foretaget